

O motywacji do mówienia słów kilka



Terapia logopedyczna to czasem proces długotrwały, wymagający współpracy i zaangażowania ze strony nie tylko terapeuty ale również dziecka i jego najbliższego otoczenia. W większości sytuacji ćwiczenia w gabinecie z logopedą to za mało, aby przezwyciężyć trudności i opanować umiejętności niezbędne do prawidłowej wymowy i sprawnej komunikacji językowej. Konieczne jest regularne kontynuowanie ćwiczeń, wtedy szybciej następuje automatyzacja umiejętności, które dziecko nabyło podczas pracy z logopedą.

O czym należy pamiętać wykonując ćwiczenia logopedyczne w domu?

- **Zadbaj o stałą porę wykonywania ćwiczeń.** Dziecko łatwiej zaakceptuje konieczność wykonywania ćwiczeń logopedycznych, jeśli staną się one częścią codziennego rytuału.
- **Określ czas przeznaczony na ćwiczenia.** Lepiej ćwiczyć krócej, po kilka razy dziennie, niż raz a długo. Rozłożenie materiału na "małe porcje" ma korzystny wpływ na kształtowanie się **nawyków prawidłowego mówienia**. W ten sposób wypracowuje u siebie mechanizm autokontroli mowy i sprawniej przejdzie etap utrwalania w mowie spontanicznej.
- **Lepiej uczyć się częściej poprzez zabawę.** Do tego celu można zaopatrzyć się w kilka atrakcyjnych pomocy dydaktycznych lub przygotować je razem z dzieckiem. Własnoręczne przygotowanie pomocy do ćwiczeń dodatkowo wzmocni poczucie więzi między nami i dzieckiem, a także sprawi, że dziecko chętniej weźmie udział w „wykorzystaniu” nowej zabawki dydaktycznej. Można też wykorzystać ulubione zabawki dziecka, aby wpleść w zabawę „logopedyczne treści edukacyjne” (np. wyrazy zawierające ćwiczoną głoskę lub ćwiczenia buzi, języka, ćwiczenia oddechowe, ćwiczenia emisji głosu).
- **Angażuj wiele zmysłów.** Dobrze jest rozwijać u dziecka prawidłową wymowę angażując zmysły. Im więcej kanałów odbioru dziecka zaangażujemy w rozwój i kształtowanie prawidłowej komunikacji, tym skuteczniejsze będą nasze zabiegi i działania w tej sferze.
- **Wykorzystuj każdą naturalną sytuację.** Słowa można utralać podczas codziennych czynności lub wykonywania obowiązków. Zastanów się z jakimi sytuacjami na co dzień masz do czynienia (jazda samochodem, czynności higieniczne, np. mycie zębów, kąpiel, przygotowanie posiłków, prasowanie, pranie, zakupy, odrabianie lekcji, wspólna zabawa, czytanie dziecku książki...). Wybierz te sytuacje, w których uda ci się efektywnie wykorzystać na daną kategorię ćwiczeń np/ ćwiczenia buzi, ćwiczenia utralające daną głoskę czy ćwiczenia poszerzające leksykę.
- **Ćwicz razem z dzieckiem.** Czasem dorośli wstydzą się robienia dziwnych min przed lustrem. Jeśli należysz do tych „wstydliwych” – pozbadź się wstydu i docień, co nasza buzia i język potrafią zrobić.
- **Dbaj o własną wymowę.** Bywa, że dorośli mówią niedbale, zbyt szybko, mało wyraźnie. Pamiętaj, że przykład idzie z góry! Zadbaj o prawidłową własną wymowę.
- **Uświadamiaj dziecko, jakie efekty przyniosą wykonywane ćwiczenia.** Starszym dzieciom można przedstawić korzyści krótkie i długofalowe, jak np. brak obaw przed wypowiedzianiem się na forum klasy. Młodszym dzieciom możemy powiedzieć, że język będzie wygimnastykowany, buzia będzie umiała robić różne trudne sztuczki, a słowa, które wydawały się do tej pory trudne do wymówienia będą „obudzone z głębokiego snu”, bo wszystkie chcą być używane.
- **Regularnie kontaktuj się z logopedą prowadzącym terapię,** aby konsultować postępy i sposób wykonywania ćwiczeń.

Przykłady zabaw logopedycznych, które można wykonywać w trakcie codziennych zajęć:

- robienie bąbelków w kubku przy pomocy rurki do napojów,
- przenoszenie chrupek z miski do miski za pomocą rurki,
- malowanie językiem wzorów np. na ryżu, oranżadzie w proszku, robienie nim stępli z czekolady, serka na talerzu it...

- oblizywanie warg posmarowanych dżemem, miodem lub kremem czekoladowym,
 - picie gęstych napojów przez cieniutką rurkę (soki, rozrzedzony budyń, kisiel czy shake),
 - przyklejenie do podniebienia opłatka lub kawałka wafła, które dziecko powinno odkleić językiem szeroko otwierając przy tym usta,
 - podczas robienia zakupów: dziecko wkłada do wózka tylko te produkty, które mają w nazwie ćwiczoną głoskę,
 - rozmawianie z dzieckiem o tym, co robiło na zajęciach logopedycznych; dzieci chętnie o tym opowiedzą przy okazji utrwalając zdobyte tam umiejętności,
 - w trakcie utrwalania wymowy głoski w mowie spontanicznej, możemy umówić się na sygnał, który wskaże dziecku, że „zapomniało się” i mówi „po staremu”, np. rodzic nie odpowiada na pytanie dziecka, jeśli ono mówi niepoprawnie.
- UWAGA: tę metodę można stosować wówczas, gdy dziecko dobrze opanowało już wymowę danej głoski i uczy się używania jej w codziennych sytuacjach (czyli kształtuje nawyki używania głoski na co dzień),
- przygotowanie pomocy do ćwiczeń razem z dzieckiem lub wykorzystanie gier i zabawek, które już są w domu,
 - wykonanie gry planszowej, w której będą wykorzystane słowa, zwroty lub zdania do utrwalenia. Może to też być „Memo” czy „Piotruś” z obrazkami, których nazwy zawierają ćwiczone głoski.
 - rysowanie obrazków, które dzieci muszą pokolorować lub dokończyć wymawiając przy tym trudne słowa (w trakcie rysowania prowadzimy dialog z dzieckiem w taki sposób, aby w odpowiedziach musiało użyć „trudnych” słów z ćwiczonymi głoskami),
 - w zabawie z dzieckiem wykorzystaj „trudne” wierszyki lub zabawy paluszkowe.

Skąd wziąć materiał do ćwiczeń logopedycznych w domu?

- Najprościej, od logopedy prowadzącego terapię.
- Jeśli brakuje Wam czasunie bójcie się kupować gotowych pomocy logopedycznych do utrwalania prawidłowej wymowy. Są one nie tylko dla logopedów. Wiele z nich przeznaczonych jest także dla rodziców, którzy pracują z dziećmi poza zajęciami logopedycznymi (jako uzupełnienie terapii logopedycznej).

Ćwiczcie razem! Masz opisane ćwiczenia, wiesz, kiedy możesz je z dzieckiem wykonać. Teraz pozostaje nam tylko działać z nastawieniem na sukces! .



Opracowała:

Jolanta Bartodziej